

[Statsministeren]

lagde op til. Jeg ved heller ikke, om det var det, socialistisk folkeparti ville. Jeg ved, det er det, kommunisterne ville, men det var altså ikke det, regeringen ville. Regeringen nåede sine mål. Vi tog det nødvendige opgør, vi fandt løsningen.

Det andet spørgsmål, hr. Gert Petersen rejste, var spørgsmålet om en nordisk atomvåbenfri zone. Om dette skal jeg kun sige, at ingen kan være i tvivl om regeringens holdning. Det er ikke en holdning, der er kommet på grund af en nyopstået stemning og nogle konferencer det ene eller det andet sted. Det er en holdning, regeringen hele tiden har givet udtryk for. Jeg tror, det er lige siden 1956, da den daværende socialdemokratiske statsminister, H. C. Hansen, markerede denne politik. Selv om en udvikling kan gøre ændringer nødvendige, er der ikke sket noget på disse områder, der får den socialdemokratiske regering til at skifte signaler i spørgsmålet om Danmarks eventuelle placering af atomvåben. Det siger vi nej til, og vi hilser med tilfredshed, at vi rent faktisk er et atomvåbenfrit område her i Norden.

For det tredje kom hr. Gert Petersen med et udmærket politisk, økonomisk, socialt program. Der var en lang række punkter og synspunkter, som jeg i og for sig syntes var gode og rigtige. Og så fik jeg at vide, at det var et program, som var taget fra det franske socialistpartis og dermed præsident Francois Mitterrands valgkamp. Jeg må sige, at jeg tror, der på en lang række områder – jeg tør ikke sige på alle, men på en lang række områder – er overensstemmelse mellem det franske socialistpartis holdning til mange ting og den holdning, som også det danske socialdemokrati har, når vi ser på, hvad der er nedfældet i vores programmer, arbejdsprogrammer og principprogrammer. Så kommer naturligvis det sædvanlige problem: hvilke muligheder har vi i Danmark for at køre lige deruda' efter programmerne? Jeg må indrømme, at det kan være lidt svært. Alligevel er det en kendsgerning, det vil jeg gerne sige til hr. Gert Petersen, at trods krise, trods politiske vanskeligheder, trods et borgerligt flertal i dette ting, så er det alligevel lykkedes på en lang række væsentlige områder for socialdemokratiet at virkeliggøre en række af vores programpunkter, bl. a. fra partiets arbejdsprogram. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i enkeltheder. Jeg kunne gøre det. Vi

har faktisk gjort det for ganske nylig ved en anden lejlighed.

Der er altså tale om, at man har ført en økonomisk politik efter de linjer. Det har været besværligt, men den har været efter de linjer, som partiet står for. Vi har lavet visse nyskabelser, vi har lavet en energipolitik, vi har også gennemført reformer – i det omfang, naturligvis, vi havde politisk og økonomisk mulighed for at klare. I hvert fald bliver det ikke bedre af, at man fra socialistisk folkeparti kun bidrager med at læse programpunkter op. Vi kender godt disse programpunkter.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at det var meget vigtigt at undgå atomkaprustning. Jeg må vel på denne baggrund indskrænke mig til at sige, at jeg er helt enig.

Det andet synspunkt, som hr. Niels Helveg Petersen kom ind på, var, at venstre har meldt sig ud af den danske virkelighed. Jeg vil nu være lidt moderat og sige, at på en række områder i det politiske spektrum er det i hvert fald givet, at venstre har markeret en så alternativ holdning til tingene, at man kan sige, at venstre har meldt sig ud af den danske virkelighed.

Hr. Arne Melchior kom med et mægtig interessant citat. Der var for resten flere citater af store, kendte personligheder som Bismarck og hr. Bertel Haarder. Det var vældig gode citater, som jeg synes man kan lære noget af. Summen af dem er: åh, hvor er det let at stille forslag, men hvor er det svært at skaffe flertal. Jeg er ikke altid enig med hr. Arne Melchior, men for en gangs skyld kan jeg være det ubetinget.

Hr. Waldorff ville gerne vide, om socialdemokratiet og kristeligt folkeparti måske havde nogle fælles holdninger, når det gjaldt familiepolitik. Der skulle være udtalt et eller andet, der kunne tydes i den retning. Begge partier tør jeg vel sige er tilhængere af familiepolitik, men vi mener måske nok lidt forskelligt med det. Jeg vil sige til hr. Waldorff: skal vi ikke gemme den diskussion til efteråret? Regeringen har jo klart bebudet i aftalen med de fire forligspartier, at vi til efteråret vil drøfte dette spørgsmål på grundlag af en redegørelse fra socialministeren. Den vil ikke kunne undgå også at inddrage børnekommissionens betænkning. Der vil vi uundgåeligt få en diskussion om disse ting, og så må vi jo se, om vi er på linje med kristeligt folke-